Publicatieblad
van de Europese Unie

NL
L-serie

2024/2510

25.9.2024

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) 2024/2510 VAN DE COMMISSIE

van 2 mei 2024

tot aanvulling van Verordening (EU) 2018/1240 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de betalingswijze en inningsprocedure van de reisautorisatievergoeding als bedoeld in die verordening

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2018/1240 van het Europees Parlement en de Raad van 12 september 2018 tot oprichting van een Europees reisinformatie en -autorisatiesysteem (Etias) en tot wijziging van de Verordeningen (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 en (EU) 2017/2226 ([1]), en met name artikel 18, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Verordening (EU) 2018/1240 is het Europees reisinformatie- en -autorisatiesysteem (Etias) opgericht, dat van toepassing is op niet-visumplichtige onderdanen van derde landen die het grondgebied van de lidstaten willen binnenkomen.

(2) Overeenkomstig de artikelen 18 en 24 van Verordening (EU) 2018/1240 moeten aanvragers ter compensatie van de exploitatie- en onderhoudskosten van Etias in beginsel een vergoeding betalen.

(3) Daarom is het nodig om de betalingswijzen en de inningsprocedure van de reisautorisatievergoeding vast te stellen.

(4) De reisautorisatievergoeding moet worden geïnd door een betalingsdienstaanbieder die is geselecteerd op basis van een aanbestedingsprocedure.

(5) Om rekening te houden met de geografische diversiteit van aanvragers en de uiteenlopende beschikbaarheid van betalingswijzen op mondiaal niveau, moet de betalingsdienstaanbieder een breed scala aan betalingswijzen aanvaarden voor de betaling van de reisautorisatievergoeding door onderdanen van derde landen als bedoeld in artikel 2, lid 1, van Verordening (EU) 2018/1240.

(6) Om de betaling van de reisautorisatievergoeding op een veilige manier uit te voeren en het risico op fraude zo veel mogelijk te beperken, moeten betalingstransacties en de gebruikte betalingswijzen strikt in overeenstemming zijn met de bepalingen van Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad ([2]) en Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/389 van de Commissie ([3]).

(7) Om ervoor te zorgen dat de betaling van de reisautorisatievergoeding kan worden gekoppeld aan een specifieke aanvraag, moet het Etias-informatiesysteem bij het initiëren van het betalingsproces een tijdelijke identificatiecode aan de betalingsdienstaanbieder meedelen voor de aanmaak van het aanvraagdossier als bedoeld in hoofdstuk III van Verordening (EU) 2018/1240.

(8) Om de persoonsgegevens van aanvragers van een Etias-reisautorisatie te beschermen, mag de betalingsdienstaanbieder geen andere informatie van de aanvragers verlangen dan de betalingsinformatie die nodig is voor betaling van de reisautorisatievergoeding.

([1]) PB L 236 van 19.9.2018, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj.

([2]) Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, houdende wijziging van de Richtlijnen 2002/65/EG, 2009/110/EG, 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van Richtlijn 2007/64/EG (PB L 337 van 23.12.2015, blz. 35, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj).

([3]) Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/389 van de Commissie van 27 november 2017 tot aanvulling van Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft technische reguleringsnormen voor sterke cliëntauthenticatie en gemeenschappelijke en veilige open communicatiestandaarden (PB L 69 van 13.3.2018, blz. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2018/389/oj).

(9) Nadat de betaling van de reisautorisatievergoeding door de aanvrager is voltooid, moet de betalingsdienstaanbieder het unieke referentienummer van de betaling als bedoeld in artikel 19, lid 3, punt e), van Verordening (EU) 2018/1240 samen met de tijdelijke identificatiecode voor het aanvraagdossier doorgeven aan het Etias-informatiesysteem, zodat het Etias-informatiesysteem overeenkomstig artikel 19, lid 1, van Verordening (EU) 2018/1240 kan verifiëren of een aanvraag ontvankelijk moet worden geacht.

(10) Voor een nauwkeurige afstemming van betalingen moet de Commissie van het Europees Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (eu-LISA) en de betalingsdienstaanbieder het totale aantal geslaagde betalingen en de bijbehorende unieke referentienummers ontvangen.

(11) Aangezien Verordening (EU) 2018/1240 voortbouwt op het Schengenacquis, heeft Denemarken overeenkomstig artikel 4 van Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is gehecht, kennisgegeven van de omzetting van Verordening (EU) 2018/1240 in zijn nationale wetgeving. Denemarken is derhalve door deze verordening gebonden.

(12) Deze verordening vormt een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis waaraan Ierland niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2002/192/EG van de Raad ([4]). Ierland neemt derhalve niet deel aan de vaststelling van deze verordening en deze is niet bindend voor, noch van toepassing op Ierland.

(13) Wat IJsland en Noorwegen betreft, houdt deze verordening een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ([5]) die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punt A, van Besluit 1999/437/EG van de Raad ([6]).

(14) Wat Zwitserland betreft, vormt deze verordening een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ([7]) die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punt A, van Besluit 1999/437/EG, in samenhang met artikel 3 van Besluit 2008/146/EG van de Raad ([8]).

([4]) Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan bepalingen van het Schengenacquis (PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).

([5]) PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.

([6]) Besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten Overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).

([7]) PB L 53 van 27.2.2008, blz. 52, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2008/178(1)/oj.

([8]) Besluit 2008/146/EG van de Raad van 28 januari 2008 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 53 van 27.2.2008, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).

(15) Wat Liechtenstein betreft, vormt deze verordening een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ([9]) die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punt A, van Besluit 1999/437/EG, in samenhang met artikel 3 van Besluit 2011/350/EU van de Raad ([10]).

(16) Deze verordening vormt een handeling die op het Schengenacquis voortbouwt, of anderszins daaraan is gerelateerd in de zin van artikel 3, lid 1, van de Toetredingsakte van 2003.

(17) De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming is geraadpleegd overeenkomstig artikel 42, lid 1, van Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad ([11]) en heeft op 27 april 2021 een advies uitgebracht,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp

In deze verordening worden de betalingswijze en de inningsprocedure voor de reisautorisatievergoeding van het Europees reisinformatie- en -autorisatiesysteem (Etias) vastgesteld.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze verordening gelden de definities van artikel 4 van Richtlijn (EU) 2015/2366.

Artikel 3

Betalingsdienstaanbieders

1. De acceptatie van betalingstransacties die nodig zijn voor de betaling van de Etias-reisautorisatievergoeding als bedoeld in artikel 18 van Verordening (EU) 2018/1240, moet worden verricht door een betalingsdienstaanbieder.

2. De betalingsdienstaanbieder moet worden geselecteerd door middel van een aanbestedingsprocedure overeenkomstig artikel 164 van Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad ([12]).

([9]) PB L 160 van 18.6.2011, blz. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/prot/2011/349/oj.

([10]) Besluit 2011/350/EU van de Raad van 7 maart 2011 betreffende de sluiting namens de Europese Unie van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis betreffende de afschaffing van controles aan de binnengrenzen en het verkeer van personen (PB L 160 van 18.6.2011, blz. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

([11]) Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 45/2001 en Besluit nr. 1247/2002/EG (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

([12]) Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juli 2018 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie, tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 en Besluit nr. 541/2014/EU en tot intrekking van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 (PB L 193 van 30.7.2018, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1046/oj).

Artikel 4

Betalingswijzen

1. De betalingsdienstaanbieder moet ervoor zorgen dat meerdere internationaal gebruikte elektronische betaalwijzen worden aanvaard voor de betaling van de Etias-reisautorisatievergoeding door onderdanen van derde landen.

2. De betalingsdienstaanbieder moet betalingswijzen aanvaarden die voorzien in een onmiddellijke betaling of een betalingsuitvoeringsgarantie. Op deze betalingswijzen zijn Richtlijn (EU) 2015/2366 en Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/389 van toepassing.

3. Alle aanvragers moeten op duidelijke en ondubbelzinnige wijze worden geïnformeerd over welke betaalwijzen worden aanvaard.

Artikel 5

Inningsprocedure voor de vergoeding

1. Na de indiening van een aanvraag zorgt het Etias-informatiesysteem voor het volgende:

a) aanvragers die op het moment van de aanvraag tussen 18 en 70 jaar oud zijn, worden doorverwezen voor het uitvoeren van de betaling, en aan de betalingsdienstaanbieder wordt een tijdelijke identificatiecode verstrekt voor het aanvraagdossier van de desbetreffende aanvrager;

b) aanvragers die jonger dan 18 of ouder dan 70 jaar zijn of die hebben verklaard als onderdaan van een derde land te vallen binnen het toepassingsgebied van artikel 2, lid 1, punt c), van Verordening (EU) 2018/1240, kunnen hun aanvraag indienen zonder te worden doorverwezen voor het uitvoeren van een betaling.

2. De betalingsdienstaanbieder verlangt van aanvragers geen andere persoonsgegevens dan de betalingsinformatie die nodig is voor betaling van de Etias-reisautorisatievergoeding.

3. Zodra de betaling is voltooid, doet de betalingsdienstaanbieder het volgende:

a) hij bevestigt aan het Etias-informatiesysteem of de betaling is gelukt;

b) hij stuurt het unieke referentienummer van de betaling als bedoeld in artikel 19, lid 3, punt e), van Verordening (EU) 2018/1240 samen met de tijdelijke identificatiecode voor het aanvraagdossier door naar het Etias-informatiesysteem.

4. Bij het aanmaken van het aanvraagdossier verwijdert het Etias-informatiesysteem de tijdelijke identificatiecode onmiddellijk.

5. De betalingsdienstaanbieder informeert aanvragers dat de betaling van de Etias-reisautorisatievergoeding is voltooid en deelt het unieke referentienummer van de betaling mee.

Artikel 6

Rapportageverplichtingen

1. eu-LISA en de betalingsdienstaanbieder verstrekken de Commissie regelmatig en ten minste eenmaal per week de volgende informatie:

a) het totale aantal betalingen dat tijdens die verslagperiode met succes is voltooid;

b) de in artikel 5, lid 3, punt b), van deze verordening bedoelde unieke referentienummers van alle in punt a) bedoelde voltooide betalingen.

2. eu-LISA stelt de Commissie regelmatig en ten minste eenmaal per week in kennis van het totale aantal aanvragen met en zonder betaling dat tijdens elke verslagperiode is ingediend.

Artikel 7

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Brussel, 2 mei 2024.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN